

Meest sfeervolle plek op de beurs was de expositie met werk van decorschilder Benno de Vries. | FOTO: © JEAN VAN LINGEN |

Expositie Benno de Vries

Een aangename verrassing tijdens CUE was de expositie van het werk van Benno de Vries. Zijn werk is nu ook online te zien. | DOOR: JOS VAN DE HATERD |

Tijdens de beurs was een expositie ingericht met werk van Benno de Vries, de vorig jaar overleden decorschilder die ook chef decoratelier, decorontwerper, schrijver en docent was. In zijn vrije werk koos hij voor onderwerpen uit de

theatertechniek: houten panelen, een fits, een oog in een achterdoek, het luik in de vloer van het atelier, het wiel van een flightcase. Een twintigtal van die schilderijen waren in Rotterdam te zien, mooi uitgelicht met theaterspots in een

speciaal met zwart doek afgeschermd ruimte in dezelfde hal als de beurs. Op de eerste beursdag werd de expositie geopend door Frits van den Haspel. Hij heeft Benno goed gekend en klom op een stoel om te vertellen dat de aandacht

voor deze veelzijdige theaterman voor hem de grootst mogelijke vanzelfsprekendheid is. Hij las een tekst voor van Paul Gallis, die zijn eerste stappen als ontwerper zette aan de hand van Benno. Tegelijk met de expositie werd de website bennodevries.nl gelanceerd. Daar zijn de werken te zien die in Rotterdam werden getoond, de komende maanden zal dat worden uitgebreid.

Intieme sfeer

De expositie vormde een fraai contrast met de beursvloer. Hier ging het niet om de spots maar om de werken die werden belicht. Een foldertje gaf informatie over Benno. De sfeer was intiem en gaandeweg de drie beursdagen wisten steeds meer mensen hun weg naar de expositie te vinden - de ruimte stond niet op de beursplattegrond, zo laat was het idee geboren en zo op het laatste moment gerealiseerd. Dat het toch lukte is te danken aan initiatiefnemer Frits van den Haspel en de nabestaanden van Benno, maar zeker ook aan CUE2014, de Stichting Vak-

beurs Theatertechniek en de bedrijven die de expositieruimte hebben ingericht, Improve, Aukes en ShowTex.

Oproep

Heeft u werk van Benno de Vries in bezit? Meld het dan via de site. Tijdens de vakbeurs hebben zich al technici en anderen gemeld die werk van Benno bezitten, meestal gekregen voor verleende diensten. Verder is men op zoek naar de artikelen die Benno tussen 1976 en 1978

'Ik weet niet of we ons voldoende realiseren wat het belang van deze erfenis is'

heeft geschreven in SKRIPT, tijdschrift voor amateurtoneel. Mocht iemand deze jaargangen in zijn bezit hebben, dan graag contact opnemen via de website.

www.bennodevries.nl

Paul Gallis over Benno de Vries

"Er moeten er veel geweest zijn, misschien wel tientallen, jonge ontwerpers, die soms voor het eerst met hun ontwerp naar 'Het Decor Atelier' moesten. Natuurlijk als de dood, je wist er geen bal van! Ok, je had een ontwerp gemaakt, dus je was 'ontwerper'. Maar hoe het verder moest, meestal geen idee.

En daar was Benno, de baas van het atelier!! Veel haar, veel baard, overal veel verf, dus toch wel een beetje indrukwekkend, hoewel hij niet zo groot was. Nou wil ik niet zeggen dat het altijd meteen een warm bad was, je moest het ook wel een beetje verdienen en geen kapes hebben, maar hij liet je altijd in je waarde en je hoefde nooit bang te zijn onderuitgehaald te worden. (...) Benno was er altijd voor *jou*, attendeerde je en passant op stomiteiten die je niet had opgemerkt en waar je behoorlijk last van had kunnen krijgen onderweg. Hij hield je bij de hand (niet letterlijk gelukkig) tijdens het proces, legde je ongevraagd uit waarom de din-

gen waren zoals ze waren en hielp je moeilijke beslissingen te nemen, die altijd op je pad komen als je er niet op bedacht bent.

De 'meester' zonder 'de meester' te spelen, alleen maar er gewoon 'zijn'. Zo heeft hij veel van ons voor de ondergang behoed op zijn onopvallende manier, zodat je het (haast) niet merkte. Trots was hij ook best als het gelukt was en hij het zelf ook mooi vond. Misschien wel tientallen zijn er zo geweest en vaak ook weer gegaan.

En bovenal was hij een begenadigd decorschilder, hij kon een engeltje los van het doek laten komen en ook al wist hij dat je het zelf niet kon, luisterde hij aandachtig naar wat je toch nog op te merken had en zonodig veranderde hij dat ook, zonder morren.

Hij heeft later nog reizen gemaakt door heel Europa om vast te leggen wat er vast te leggen was over zijn vak. Ik hoop dat daar iets mee is gebeurd.

Zijn ateliers, de Passeerdersstraat en de Weteringschans, ze zijn verdwenen. Toen ik bij het Openluchtmuseum werkte, benaderde hij me of er daar niet plaats zou zijn om een decorschildersatelier te laten zien. We zijn er best een tijd mee bezig geweest, maar uiteindelijk ketste het toch af. De doelgroep zou 'te klein' zijn geweest. Dus er is niet veel/niets van over, behalve het werk dat we hier zien!

Uit liefde voor het vak legde hij in zijn vrije werk decordetails en residuën van het atelier vast; exact, bijna 'fotorealisme' kleurrijk, zoals het was. Ik weet niet of we ons voldoende realiseren wat het belang van onze erfenis is; in het theatermuseum zou het thuis gehoord hebben, als permanent onderdeel van de tentoonstelling, omdat het een uniek verslag is van wat er eens was. Bedankt voor dit alles."

Deze tekst werd uitgesproken door Frits van den Haspel bij de opening van de expositie